Śrīmad Bhāgavatam 7.9.43 - Prahlāda meldžiasi Viešpačiui

naivodvije para duratyaya-vaitaraṇa yās
tvad-vīrya-gāyana-mahāmṛta-magna-cittaḥ
śoce tato vimukha-cetasa indriyārtha-
māyā-sukhāya bharam udvahato vimūḍha-hān

O geriausias tarp didžių asmenybių, aš visiškai nebijau materialios egzistencijos, nes kur bebūčiau, aš esu visiškai paniręs mintimis į Tavo šlovę ir veiklą. Aš pergyvenu tik dėl kvailių ir nenaudėlių, kurie taip kruopščiai kuria materialios laimės planus ir bando išlaikyti savo šeimas, visuomenes ir šalis. Man tiesiog rūpi meilė jiems.

PAAIŠKINIMAS

Visame pasaulyje kiekvienas žmogus kuria labai didelius planus, kaip nematyti vargo materialiame pasaulyje, tai tinka ir šiems laikams, praeičiai ir ateičiai. Vis dėlto, nors jie kuria sudėtingus politinius, socialinius ir kultūrinius planus, čia jie visi aprašyti kaip vimūḍha - kvailiai. Materialus pasaulis Bhagavad-Gitoje vadinamas duḥkhālayam aśāśvatam [Bg. 8.15] laikinas ir varganas, bet šie kvailiai bando materialų pasaulį paversti į sukhālayam, laimingą vietą, nežinodami, kaip viskas paklūsta materialios gamtos, kuri veikia savaip, planui.

prakṛteḥ kriyamāṇāni
guṇaiḥ karmāṇi sarvaśaḥ
ahaṅkāra-vimūḍhātmā
kartāham iti manyate

"Suklaidinta dvasinė siela, veikiama trijų materialios gamtos guṇų, mano jog pati atlieka visą veiklą, kurią iš tikrųjų atlieka materiali gamta." (3,27 Bg.)

Materiali gamta, kurią vadina Durgā, turi planą - bausti demonus. Nors asurai, bedieviai demonai, kovoja už būvį, juos tiesiogiai puola deivė Durgā, kuri gerai apsiginklavusi - dešimtyje rankų jiems nubausti ji laiko įvairiausius ginklus. Ji sėdi ant liūto, arba aistros ir neišmanymo guņų. Visi sunkiai kovoja su aistros ir neišmanymo guņomis ir bando nugalėti materialią gamtą, bet galiausiai juos visus nugali gamtos dėsniai.

Yra tokia upė vadinama Vaitaraņī, ji tarp materialaus ir dvasinio pasaulių. Kad pasiekti kitą pusę ar dvasinį pasaulį, reikia perkirsti šią upę. Tai labai sunkus uždavinys. Kaip Viešpats sako Bhagavad-gītoje (7.14), daivī hy eņā guņa-mayī mama māyā duratyayā: „Sunku nugalėti šią dievišką Mano energiją, kuri sudaryta iš trijų materialios gamtos guņų.“ Čia naudojamas tas pats žodis duratyaya, kuris reiškia "labai sunku". Todėl be Aukščiausiojo Viešpaties malonės niekas negali apeiti griežtų materialios gamtos įstatymų. Nepaisant to, nors visi materialistų planai žlunga, jie vėl ir vėl bando tapti laimingais šiame materialiame pasaulyje. Todėl jie čia vadinami vimūņha - pirmos klasės kvailiais. Prahlāda Maharadžas nors buvo materialiame pasaulyje, nebuvo nelaimingas, nes jis buvo pilnas Krišnos sąmonės. Kas suvokia Krišną, stengiasi tarnauti Viešpačiui, anaiptol nėra nelaimingas, o kas nejaučia potraukio Krišnos sąmonei ir kovoja už būvį, yra ne tik kvailas, bet taip pat labai nelaimingas. Prahlāda Maharadžas buvo laimingas ir nelaimingas vienu metu. Jis buvo laimingas ir kupinas transcendentinės palaimos, nes buvo pilnas Krišnos sąmonės, tačiau jis buvo labai nelaimingas dėl kvailių ir nenaudėlių, kurie taip kruopščiai rengia planus būti laimingais šiame materialiame pasaulyje.